GÁBORÉLET

2021 December

- Boldog Karácsonyt!
- Sztárinterjú Berki Krisztián olimpiai bajnok tornásszal

Tartalomjegyzék

Békés ünnepet...…….....…....…….……..…….3

Ifi szemmel…….....4

Régen volt, hogy is volt……...……...….6

A hónap sztárja: Berki Krisztián……...……...……...……..……...7

Különleges tanári élmények……...…….……9

A hónap könyve……...……..…..11

A hónap tanulói……...……12

Az én sportom…….…….…….....…..13

Ti mondtátok……..…..……...…14

Aktuális……...…15

Életképek…….16

Gáborélet iskolai folyóirat 2021/22 (IX. évfolyam, 81. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Galambos Anna 7.a, Csortán Dorottya 6.a, Radák Dóra 6.a, Radák Sára 6.a, Mészáros Maja 6.a, Bakos Viktória 6.a, Máthé Csanád 6.a, Csánki Levente 6.a, Simon-Fóti Péter 3.b

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

Békés ünnepet!



Kedves Gyerekek!

Elérkezett az év egyik legjobban várt hónapja, a december. Ilyenkor mi másról is szólhatna ez a hónap, mint a szívünket-lelkünket melengető ünnepről. Mind az iskolai hétköznapokban, mind a közelgő téli szünetben az ünnep körül jár a gondolatunk. Nem volt könnyű évünk idén sem, sok nehézséggel kellett szembenéznünk, de azért decemberi számunkat próbáltuk ünnepiesebb hangulatban írni. Csonka Kati néni elmeséli egy különös karácsonyi élményét, egy aktív ifi pedig iskolai adventi időszakára emlékszik vissza. A humoros „Ti mondtátok" rovatban megpróbáltátok megfogalmazni, hogy mit is jelent számotokra az ünnep. Az „Életképek" rovatban láthatjátok, hogyan készülődtek az osztályok a karácsonyra. „Az én sportom" bemutatásánál ezúttal egy téli sportot mutat be egy alsós diák. Ezúttal is egy igen jelentős híresség adott interjút nekünk, mégpedig a tornász olimpiai bajnok, Berki Krisztián. Újra megválasztottuk a hónap tanulóit is, de jelentkezik a „Régen volt, hogy is volt" és „A hónap könyve" rovatunk is. Az „Aktuális"-ban feltüntetett eredményeitek pedig megmelengetik a szíveket így karácsony előtt, az új esztendőre pedig erőt tud adni mindenkinek. Mi pedig a Gáborélet nevében mindenkinek boldog Karácsonyt, jó téli szünetet és egészséges, vírusmentes, sikerekben gazdag új évet kívánunk!

Erdős Levente

Ifi szemmel



- Varga Viktória

Az év vége közeledtével, mikor bekopogtatott a tél, sokunk szemében csillant fel az izgalom, hiszen ez nem mást jelentett, mint a várva várt ünnepi készülődés eljövetelét. Ez alól én sem voltam kivétel, az egyik kedvenc iskolai rendezvényem is egy téli esemény volt, a Luca-napi vásár.

Alsós koromban az osztálytársaimmal közösen ültünk össze napköziben, de volt rá példa, hogy egy-egy osztályfőnöki óra alkalmával is lehetőséget kaptunk, hogy az előre kiötlött kézműves tárgyakat elkészíthessük. Ilyenkor mindig karácsonyi zene festette meg a hangulatot, a levegőt pedig betöltötte az illatgyertyák aromája. Alig vártuk, hogy a padjainkra felhalmozott sokféle alapanyagból válogatva belevághassunk a kézműveskedésbe. Csodás adventi koszorúkat, decoupage (szalvétatechnikával készült) képeket, asztali díszeket, karácsonyfadíszeket, üdvözlőlapokat és megannyi karácsonyi mütyürt alkottunk meg együtt.

Mikor aztán felsős lettem, már egyénileg készültünk a vásárra, de persze nekem ez sem szegte a kedvemet, sőt! Megesett, hogy már hónapokkal előtte elkezdtem itthon a kis ajándéktárgyaim készítését. Bent a suliban pedig nagyon

sokszor az akkoriban Ibolya néni által tartott, mindig jó hangulatú technika szakkörökből merítettem. Tőle nyertem betekintést például a csomózott karkötők végtelen variációjába is. Emlékszem, mindig izgatottan lapoztam végig az erről szóló hatalmas, képekkel illusztrált könyvet, hogy kiválasszam a leginkább tetsző mintákat, ő pedig készségesen megtanította az elkészítését. Emellett még sok-sok más ötlettel is segítette az én és barátnőim munkálkodását.

Hamarosan elérkezett a nyolcadik osztály, amikor is rajtunk volt a sor, hogy a hagyományokhoz híven mi rendezzük be a teaházat a vásár délutánján. Leginkább a lányokkal és osztályfőnökünkkel, Gabi nénivel ültünk össze ötletelni, hogy milyen teákat vásároljunk, hogyan tologassuk az asztalokat, milyen gyertyákat tegyünk ki, hogy igazán varázslatos hangulatú kis kuckót hozzunk létre a betérő vendégeink számára. Mivel a fiúk érdeklődését ez a tervezgetés nem igazán keltette fel, rájuk bíztuk később a munka oroszlánrészét. Az irányításunk alatt rendezgették az asztalokat, hozták fel a terítőket, amiket a konyháról kaptunk kölcsön, és a vizet is ők hordták. Aztán kiválasztottuk magunk közül a legszebb kézírással rendelkezőt, aki kidíszítette a táblát, majd gyertyákat gyújtottunk, és jöhetett is a megnyitó.

Hát, nem mondom, volt sürgés-forgás minden Luca-napon, az egyszer biztos, de én személy szerint nagyon élveztem, mikor a folyosók megteltek gyerekekkel és szülőkkel, nyakukba akasztott tálcáról a portékájukat kínáló kofákkal. Nehéz megfogalmazni, mennyire jó volt végigsétálni a földszinti és emeleti folyosókon, látni azt a sok szép és kreatív dolgot, amiket mások készítettek, és persze nem utolsó sorban megállni, hogy az utolsó fillér zsebpénzét is ott költse el az ember...

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Cser László, a Fő utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1966-1974 között, alsóban Petrovics Jánosné, felsőben Bálint Istvánné és Sziklai Katalin voltak az osztályfőnökeim.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Mi még szombaton is jártunk iskolába, hétközben váltott műszakban: egyik héten délelőtt, a másik héten délután, külön az alsósok és a felsősök. Sokkal több férfi tanár volt. 😊A tanítónak, tanárnak mindig igaza volt, nagy fegyelem uralkodott. Mindenkinek iskolaköpenyben kellett lennie. 😊

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Én minden nyáron táboroztam első osztálytól kezdve. A tábor 2 hetes volt, és évente cserélődött a helyszín, mivel 3 helyen volt Kispestnek táborhelye: Bélapátfalva, Káptalanfüred, Börzsönygyöngye. Nyolcadik után pedig Sikondára mentünk. 18 éves koromig ifi voltam, és a kerületben a táboroztatásban dolgoztam. 18 évesen ismertem meg az első feleségemet Káptalanfüreden, ő tolmácsolt, mivel németekkel volt közös táborunk. Minden vasárnap kirándultunk Bálint tanárnővel, osztályfőnökünkkel, aki biológiát tanított. Énekkarban énekeltem. Az énekkar minden ünnepen fellépett. A mi korunkban kezdődött Erzsébet napon a Gábor nap. Ez azért volt Erzsébet napon, mert az úttörőcsapatnak 2414. sz. Szilágyi Erzsébet Úttörőcsapat volt a neve. Felsőben minden ünnepségen én doboltam a zászlóbehozatal alatt. 😊A farsangok meg egyszerűen zseniálisak voltak.

Mely tanáraira emlékszik vissza szívesen?

Petrovics tanítónőmre, ő tanított meg írni, olvasni, számolni, valamint tanulni. Bálint tanárnőre, akitől sokat tanultam a természetről, annak szeretetét adta át nekünk. Utolsó években nagyon sokat kaptam a matek és fizika tanáromtól, Szentirmai Gyuláné, Jutkától. Hogy őszinte legyek, nagyon kemény volt, mert nekem sokkal jobban kellett teljesíteni a többieknél, mert másodunokatestvérem volt, és jól ismert.

Miért szeretett ide járni?

Azért, mert egy nagyon összetartó kis iskola, és egy nagy család volt.

A hónap sztárja:

Berki Krisztián

Ő a magyar tornasport ikonikus alakja. Háromszoros világbajnok, hatszoros Európa-bajnok, 2012-ben pedig Londonban olimpiai bajnok lett lólengésben. Ez a szer a specialitása, de talán kevesen tudják, hogy ez egy kisebb szerencsétlenségnek köszönhető. Ebből is erőt meríthet bárki, hogy minden rosszban lehet valami jó. Berki Krisztián pályafutása, emberi mivolta pedig mindenképp példa lehet bárki számára. Készséggel állt rendelkezésünkre, Máthé Csanád készített vele interjút, amelynek végén elmondta, szívesen eljön majd hozzánk egyszer a suliba is.

Mikor kezdett el a tornával foglalkozni?

4 és fél évesen, teljesen véletlenül, mert felfedezett egy edző, és így kerültem a tornaterembe.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Űrhajós, de ez nem volt konkrét terv, mert már korán elkezdtem a tornát,



így abban szerettem volna sikereket elérni.

Mik voltak a kedvenc tantárgyai?

Amelyeket megértettem, így a matek, a fizika és a kémia. A magyarral és a történelemmel hadilábon álltam.

Milyen iskolai csínytevései voltak?

Egyszer edzőtársaimmal csináltunk egy bombariadót a suliban, erre nem vagyok büszke, de ez is én voltam, és hozzájárult ahhoz, hogy később megfontoltabb döntéseket hozzak.

Mikor gondolta azt, hogy komolyabban kezd a tornával foglalkozni?

2000-ben, amikor Csollány Szilveszter Sydneyben olimpiai bajnok lett gyűrűn. Akkor már régóta tornáztam, de onnantól váltam tudatosabbá, és láttam esélyt arra, hogy egyszer én is olimpiai bajnok legyek.

Miért a ló lett a kedvenc szere?

Sérülések miatt. Bár a hosszú lábaim és karjaim alkalmasak voltak erre a szerre, de egy bokasérülés után kezdtem el ezzel a szerrel komolyabban készülni. 2002-ben junior EB-re készültem, amikor megsérültem, így csak a lólengésre tudtam koncentrálni, és azon az EB-n 2. lettem ezen a szeren, onnantól kezdve lett ez a fő szerem.

Mit érzett, amikor megnyerte az olimpiát?

Felfoghatatlan érzés volt, és az emberek szeretete, ami a mai napig árad felénk, olimpiai bajnokok felé, az hihetetlen. De ez egy hatalmas felelősség is, mert az emberek figyelnek minket, példaképekké váltunk, és úgy is kell viselkednünk.

Van-e bármi hiányérzete a sportban?

Igazából amit lehetett, elértem, maximum annyi, hogy az utolsó 3 évemben a vállsérülésem miatt búcsúverseny nélkül kellett visszavonulnom, ez az egyetlen szívfájdalmam.

Mi a titka annak, hogy valaki sikeres sportoló legyen?

Nagyon fontos a szülői segítség. Nem anyagira gondolok, hanem erkölcsire, hogy álljanak mellette, támogassák, amit a gyerek csinál. Plusz az edző személye is nagyon fontos. A sport sok mindenre megtanít: alázatra, fegyelemre, monotonitástűrésre, a kitűzött cél elérésére, amelyeket kamatoztatni lehet a civil életben is.

Ha lehetne egy karácsonyi kívánsága mi lenne az?

Nyugalmat, mert annyira rohanó világban élünk. Karácsonykor mindenkinek legyen egy szusszanásnyi ideje a családjával, legyen egészség, legyen vége a vírushelyzetnek, és akkor minden rendben lesz.

Máthé Csanád 6.a



Különleges tanári élmények



Csonka Katalin

- Kati néni különös karácsonya

Szeretem az ünnepekkel teli decembert. Ha hótakaró borít mindent, akkor különösen… Rengeteg szép emlékem van. A legfontosabb, hogy mindig együtt ünnepelte a családunk. De a Mikulás és Karácsony még izgalmasabbá, varázslatosabbá vált, miután gyermekünk született. Fantasztikus élmény volt a közös csodavárás, készülődés, tervezgetés, varázslatok átélése. 4 éves volt a fiunk, amikor december elején már gyönyörű hó esett. Végig deres, darás, havas decemberünk, és gyönyörű, igazán ünnepi hangulatú, fehér Karácsonyunk volt. Természetesen, készítettünk Adventi kalendáriumot is angyalokkal. Minden este megbeszéltük, mitől volt szép az a nap, sikerült-e valami jót tennünk. Aztán felkerült egy-egy újabb angyal. Karácsonyra 24 bájos angyal mosolygott ránk. Édesanyáméknál minden adventi ablak kinyitásáért egy-egy aznapi jó cselekedetet kellett mondani az unokának. Ezeket gondosan összeírta a nagymama, és Karácsonyi ajándék volt a saját „jóságlista" is. Nálunk „égig érő karácsonyfának" kell mindig lennie. Így sosem volt könnyű dolgunk vele…. A fát mindig mi vesszük meg közösen, de varázslatos módon, mindig az angyalok díszítik föl. Egyszer csak ott áll ünnepi díszben a fa!

Nem volt még autónk. A hó kisegített bennünket. Kitaláltuk, hogy szánkóval húzzuk haza a fenyőfát. Négyen mentünk fáért: kisfiunk, férjem, én és a németjuhász kutyusunk. Odafelé óriási hancúrozást, szánkózást, hógolyózást rendeztünk. Mindannyian élveztük a havat! Estünk, keltünk, gurultunk…. A nevetéstől is! Kiválasztottunk egy gyönyörű nagy, több mint 2 méteres fát, és az eladó segítségével ráerősítettük a szánkóra. Akkor még nem húzták be hálóba a fákat. Így a fenyő részben önálló életet élt. Nem volt vele könnyű dolgunk…. Időnként dőlt, borult a szánkó a fával, a kutyus észlelve a lehetőséget, csintalankodott, kisfiunk kergetőzött vele. Férjem és én felváltva próbáltunk úrrá lenni a néha kaotikus helyzeten: vigyázni kisfiunkra, terelgetni a kutyát, egyensúlyozni a fát. Kacagósan, néha kicsit bosszankodósan, kalandosan értünk haza. A fa pár napig várakozott az udvaron. 23-án bevittük a szobába, és beállítottuk a talpba.

Elmentünk sétálni, a házak fénydíszítésében gyönyörködni. Mire visszaértünk, csodálatos módon, gyönyörűen feldíszítették az angyalok!!! Onnan tudjuk, hogy a mi fánkat mindig ők díszítik, mert hagynak üzenetet, és évről évre egy-egy újabb karácsonyfadísznek való angyalkát is.

Másnap dél körül gyülekezett a család. Mindenki vállalt valamit az előkészületekből, így készültek az ünnepi finomságok. Az ebéd utáni séta alatt újabb csoda történt! Mire hazaértünk, az ajándékcsomagokat is a fa alá varázsolták az angyalok. A fán világítottak az égők, csengőszó hallatszott. Kisfiunk izgatottan, boldogan szaladt megnézni a varázslatot. A fát körül állva énekeltünk, majd ajándékokat kerestünk. Minden ajándék kedves, figyelmes, örömöt szerző, vagy vicces volt. Persze a legkisebb kapta a legtöbb ajándékot! Boldogan bontogatta. Az este további részében, és ezután még napokig épített, rakosgatott, építettünk, rakosgattunk. Mert rengeteget játszottunk együtt.

Két ajándékot emelnék ki a sok közül. Az egyik nagy csomagban egy fából készült sín- és vonatkészlet volt. Sokféle módon, különlegesen összeilleszthető, darabokból álló sín, mágnesesen kapcsolódó mozdonyok és vonatok, tereptárgyak, emberek,… Na, ezzel sokféleképpen körbeépítette a karácsonyfát, a szobát. A másik egy szintén sokféle módon megépíthető golyópálya volt. Az építése, és a vele való játék is izgalmas volt. Mindkettő megunhatatlan lehetőségeket rejtett számunkra.

Ilyenkor röpül az idő….

Szép lassan mindenki hazatért.

Így végiggondolva, semmi különös nem történt. Mégis nagyszerű volt. Mert a legtöbbet adtuk és kaptuk. Örömteli, tartalmas együttlétet. Számomra szívmelengető visszagondolni ezekre az időkre. Sajnos, egy ideje a nagyszülők megromlott egészségi állapota miatt már nem tudunk így ünnepelni. A járványhelyzet sem kedvez…. Örülök, hogy volt idő, amikor részünk lehetett ebben.

Mindenkinek áldott, örömteli, nyugodt, családi körben töltött Karácsonyt, és egészséges, eredményes, Új Esztendőt kívánok!

A hónap könyve

Thomas Brezina: Titkos rémkönyv



Ezt a könyvet azoknak az olvasóknak ajánlom, akik szeretik az izgalmakat.

Egy fiúról szól, aki kap egy különleges könyvet a születésnapjára, melynek majdnem minden oldala üres. Vajon miért? Főhősünk nem is sejti még, hogy azok a rémtörténetek, melyek rövidesen valóságosan megtörténnek vele, kerülnek majd rá titokzatos módon a könyv lapjaira. Találkozunk benne múmiával, vámpírral és még sok más rémisztő teremtménnyel. Megmenekül a múmia átkától, túléli a holtak vezette rémrepülést, kikerüli a hatalmas, emberevő fekete pók hálóját, megfejti a mindenhol megjelenő szellemarc, valamint a kísértetkastély titkát is. Jópofa szörnyek várnak rád, mint például Drakuci, akinek mindene a piros nedű, Cerbike, a háromfejű blöki, Lábikó, aki semmiképp sem tyúkeszű, csak tyúkszemű.

Viszont ez nem egy horror-sztori, a Titkos rémkönyv izgalmas, vicces és nagyon olvasmányos, ezért mindenkinek csak ajánlani tudom. Életmentő jó tanács: a könyvből ellesett trükköket csak azokon a barátaidon próbáld ki, akik elől biztosan el tudsz futni!

Radák Sára 6.a

A hónap tanulói

novemberben



Berta Mária Johanna 7.c

Azért fontos a tanulás, mert az életben szükségünk lesz rá, később visszaemlékezhetünk a korábban tanultakra. Szüleim szóban dicsérnek, bíztatnak. Kedvenc tantárgyam a az irodalom és a rajz. Délutánonként töri szakkörre járok. Tagja voltam a Bolyai matek versenyen első helyezést elért iskolai csapatnak, amellyel az országos versenyen 13. helyen végeztünk. Az első versenyem volt itt, jó volt így csapatban versenyezni, jól felosztottuk a munkát egymás közt. Korábban töri, szépolvasó, vers- és mesemondó versenyeken is szerepeltem. Szabadidőmben szeretek rajzolni, képregényeket olvasni és videójátékokkal játszani. Felnőttként pszichológus vagy idegenvezető szeretnék lenni. Élvezetes dolog ebbe az iskolába járni, mert itt jó a hangulat.



Nász Maja 7.c

Azért kell tanulni, hogy ne maradjunk buták, meg tudjunk élni a világban, fejlesszük értelmünket, és a tudás még a szórakozáshoz is kell. Szüleimtől néha csokit kapok a jó eredményekért. Kedvenc tantárgyam a biosz. Tagja voltam a Bolyai matek versenyen első helyezést elért iskolai csapatnak, amellyel az országos versenyen 13. helyen végeztünk. A verseny jó hangulatban zajlott. Más matek versenyeken is szoktam indulni, de voltam már korábban ping-pong és infó versenyen is. Kedvenc hobbim az alvás. Ezen kívül történeteket találok ki fejben, olvasok vagy internetes játékokkal foglalom el magam. Ha nagy leszek, túlélő leszek. ☺ Azért jó ide járni, mert ezt a helyet könnyű megszokni, közel van, jók a tanárok, és könnyen lehet tanulni.

Az én sportom – ***Simon-Fóti Péter, jégkorong***

2 éve űzöm ezt a sportot. Azért szeretem, mert nagyon összetett és nehéz tevékenység. Mindig is szerettem korcsolyázni, hiszen nagyon szeretem a jeget. Szüleim már kiskoromtól vittek jégpályára. Mivel nem vagyok fázós, és nem fáradok ki, évről-évre egyre ügyesebb lettem. Budapesten nagyon sok szép helyen lehet korcsolyázni, de az is előfordult már, hogy vidéken vagy külföldön mentünk a családommal korizni. Eleinte sokszor elestem a jégen, de nem adtam fel. Izgalmas, amikor valaki már jobban tud korcsolyázni, akkor elég gyorsan tud siklani a jégen. Lehet előre menni, körbe-körbe és ha már ügyesebbek vagyunk, akkor hátrafelé is.

A jégkorong azonban egy kicsit több a korcsolyázásnál. Van benne ütő és korong is, rengeteg védőfelszerelést kell hordani, hogy nehogy bárki megsérüljön. A játékosok akár 50 km/ h sebességgel is tudnak korcsolyázni és a korong legnagyobb valaha mért sebessége 177,5 km/h. Ebben a sportban nehéz gólt lőni, mert a kapu mérete eléggé kicsi a kapushoz képest. A csere úgy működik, hogy a játékosok meccs közben mennek le a pályáról, egyszerre akár az összes játékos.



Érdekesség még, hogy a szabálytalanságokért 2 vagy 5 perces kiállítás jár, ilyenkor kevesebb játékossal küzd a csapat, de ha letelt a büntetőidő, akkor visszajöhet a kiállított játékos.

Azért ajánlom a hokit, mert fejleszti az egyensúlyérzéket, kemény sport, tele van taktikai elemekkel és nagyon fontos a csapatjáték benne. Először a Kalózok jégkorong klubban kezdtem most a White sharks jégkorong klubban hokizok.



Ti mondtátok…

Mi az ünnep?



„Amikor szeretjük egymást, és még mama és papa sem veszekednek.” (Hanna, 7 éves)

„Számomra azt jelenti, hogy feldíszítjük a szívünket.” (Nancy, 8 éves)

„Amikor sok süteményt sütünk és eszünk.” (Tomi, 9 éves)

„Rohanás, világító fa, ajándékok és a legfontosabb, a kaja!” (Anna, 11 éves)

„Amikor halászlé az ennivaló, de mi azt a tesómmal utáljuk.” (Hanga, 11 éves)

„Amikor a tesók összevesznek, de belül azért szeretik egymást.” (Tina, 11 éves)

„Amikor nem kell suliba menni, korán kelni, de takarítani sajnos muszáj.” (Linda, 11 éves)

„Amikor a tévében megy a Reszkessetek betörők.” (Tomi, 12 éves)

„Amikor nővérem csinálja a töltött káposztát, az öcsém majdnem leborítja a karácsonyfát, anyukám meg keresi a telefonját, ami a kezében van.” (Olívia, 13 éves)

„Amikor jól elhízunk.” (Kata, 14 éves)

Aktuális

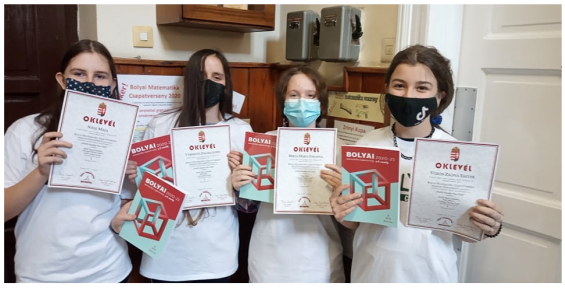
Novemberi eredmények:

Bolyai kerületi matematikai verseny eredményei:

Berta Mária Johanna, Nász Maja, Várhegyi Dalma Judit, Vörös Zsófia Eszter (7.c) - **1. helyezés**

Kovács Krisztián Lakócai Levente László, Páder Bálint, Tomor Szabolcs Zoltán (5.c) - **2. helyezés**

Tóth Boldizsár László, Völgyi-Tran Minh Hao, Ning Sihan (4.b) és Fehér Botond, Ihász Miklós Márk, Kovács Panna, Vu Quynh Giao (8.c) - 5. helyezés





A Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny körzeti fordulója:

A 4.a csapata (csapattagok: Nagy Leila, Czap Roland, Bede Júlia és Forgács József) 15. helyezést ért el a Dél-Pesti körzetes iskola 89 indulója közül.



Gyermekvasút rajzpályázat

Gyimesi Zsófia (5.c) - Természet és gyerekvasút kategória - **3. hely**



MINDENKINEK GRATULÁLUNK!









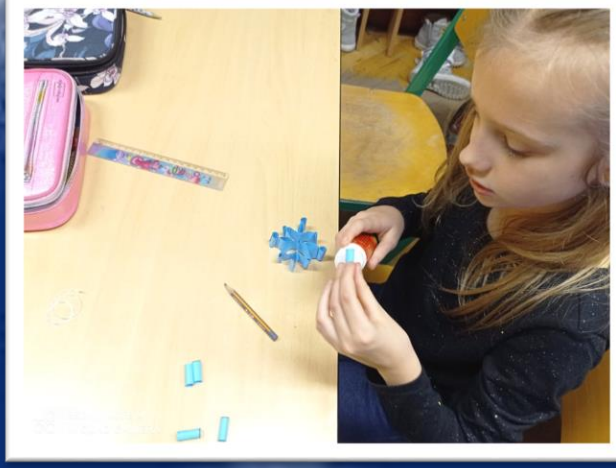

KARÁCSONY
BOLDOG




FOR MY
LOVELY
BFF




REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA




REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA


REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA


EXPLORE
REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA


REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA


REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA


REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA











